

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις τρις εβδομάδας, την Πέμπτη και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληρωτικά. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εν εις τον έγραζόμενον εντός του Κατωστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομίων Διεκπεραιωτήν των Β. Εφημερίδων εις δι' της Επαρχίας παρά τους Διευθυντάς των ταχυδρομίων, και εντός της Ελλάδος παρά τους Κυρίους Έλληνας Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jendi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 16 Οκτωβρίου 1841.

JEUDI, 28 Octobre. 1841.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν τον υπό σημερινήν ημερομηνίαν Νόμον, περί νέας έκλογής Επαρχιακών Συμβούλων εις τους νεοσχηματισθέντας ως εκ της συγχωνεύσεως ή τροποποιήσεως δήμους, και τό της αὐτῆς ημερομηνίας Διάταγμα περί τῆς ἐνάξεως τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καθὼς και ἐκείνης τοῦ ἡμῶν ἐκ τῶν μελῶν τῶν Επαρχιακῶν Συμβουλίων εις τοὺς διατηρηθέντας δήμους. θεωροῦντες ὅτι ἐνεκα τῶν ἐνεργοῦμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐνδέχεται νὰ βραδύνη ἐπὶ πολὺ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς νέας ἐκλογῆς τῶν Επαρχιακῶν Συμβούλων, και ἐπιθυμοῦντες νὰ συγκαλεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους τὰ Επαρχιακὰ Συμβούλια, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες και τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Α. Οἱ Επαρχιακοὶ Σύμβουλοι τῶν συγχωνευθέντων και τῶν τροποποιηθέντων δήμων, καθὼς, και οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν τριετὴ ἀνανέωσιν κατὰ τοὺς διατηρηθέντας δήμους, μένουσιν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τῆς διαταχθείσης νέας ἐκλογῆς τῶν Επαρχιακῶν Συμβούλων.

Β. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ και ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 12 (24) Οκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν τον υπό σημερινήν ημερομηνίαν Νόμον περί νέας έκλογής Επαρχιακών Συμβούλων εις τους συγχωνευθέντας και εις τους τροποποιηθέντας δήμους, καθὼς καὶ ἄρθρα 15 καὶ 25 τοῦ περὶ Επαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Επαρχίας ἔληξεν ἤδη ἡ τριετία, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν Επαρχιακῶν Συμβούλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν.

Α. Οἱ ἀρμόδιοι Δήμαρχοι θέλουσι προσκαλέσει ἀμέσως τοὺς ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῶν 15 ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς πρόσκλησιν διὰ νὰ ἐκλέξωσιν τοὺς Επαρχιακοὺς Συμβούλους εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπὸ σημερινήν ημερομηνίαν Νόμου, και διὰ νὰ ἀνανεώσωσιν τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν Επαρχιακῶν Συμβούλων εἰς τοὺς διατηρηθέντας δήμους, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ Επαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Β. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου αἱ δημοικρισίαι τῶν νεοσχηματισθέντων δήμων δὲν ἀποπερατώθησαν εἰσέτι, οἱ κατὰ Νόμον τῆς 16 (28) Σεπτεμβρίου π. ε. ἀρ. 2440 ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκλογῶν θέλουσιν διευθύνει και τὰς Επαρχιακὰς.

Γ. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, παραγγελλομένη νὰ λάβῃ ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα διὰ νὰ ἀποπερατωθῶσιν αἱ νέαι ἐκλογαὶ αὐταὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 12 (24) Οκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν τα ἄρθρ. 3 καὶ 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ Επαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη συγχώνεσις ἢ τροποποιήσις τῶν πλειοτέρων δήμων τοῦ βασιλείου ἀνέτρεψε τὴν ἀναλογίαν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐκλέγονται οἱ Επαρχιακοὶ Σύμβουλοι, και ὅτι οἱ τῶν συγχωνευθέντων ἢ τροποποιηθέντων δήμων Επαρχιακοὶ Σύμβουλοι δὲν δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ Επαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Loi sur la réélection des conseillers provinciaux dans les communes nouvellement formées.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Considérant les articles 3 et 25 de la loi du 18/30 décembre 1836 sur les conseils provinciaux:

Vu que le travail de fusion et de modification, opéré sur la plupart des communes du royaume, a détruit l'analogie selon laquelle sont élus les conseillers provinciaux, et que les communes qui ont été modifiées ou réunies ne se trouvent plus représentées ainsi que l'ordonne la dite loi sur les conseils provinciaux:

Sur la proposition de Notre Ministère de l'Intérieur, ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat, décidons et ordonnons:

A. Dans les communes nouvellement formées, il sera fait une nouvelle élection des conseillers provinciaux.

B. Notre Ministère de l'Intérieur est chargé de la publication et de l'exécution de la présente loi.

Athènes, le 12/24 octobre 1841.

OTHON

CRIZIS, RIZOS, CHRISTIDÈS, RALLIS, VLACHOPOULOS, TISSAMÉNOS.

Ordonnance sur les Conseils Provinciaux.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE

Considérant la loi en date de ce jour relative aux réélections des conseillers provinciaux dans les communes nouvellement formées ou réunies, ainsi que les articles 15 et 25 de la loi du 18/30 décembre 1836 sur les Conseils Provinciaux:

Vu que dans la plupart des provinces, est écoulé le terme de trois ans à la fin duquel doit être renouvelée la moitié des membres de chaque conseil provincial:

Sur la proposition de Notre Ministère de l'Intérieur, ordonnons:

A. Les démarques compétens inviteront les électeurs à se réunir dans les chefs-lieux, dans le délai de 15 jours à partir de l'invitation à eux faite, pour élire les conseillers provinciaux dans les communes nouvellement formées, conformément à la loi en date d'aujourd'hui, et pour renouveler la moitié des membres des Conseils Provinciaux dans les communes, conformément à l'art. 15 de la loi des Conseils Provinciaux.

B. Dans les communes où les élections municipales n'ont point encore été achevées, les autorités qui, aux termes de la loi du 16/28 septembre 1841, sont chargées de la direction des élections municipales, dirigeront aussi les élections provinciales.

Le Ministère de l'Intérieur est chargé de l'exécution de la présente ordonnance, et il lui est ordonné de prendre les mesures les plus actives pour l'achèvement, avant la fin de la présente année, des dites élections provinciales.

Athènes, le 12/24 octobre 1841.

OTHON.

Le Ministre de l'Intérieur D. CHRESTIDÈS.

Loi sur Conseils Provinciaux.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Considérant la loi en date de ce jour sur la réélection des conseillers provinciaux dans les communes nouvellement modifiées ou formées: considérant l'ordonnance sur la mise à exécution de la dite réélection ainsi que de celle de la moitié des membres des Conseils provinciaux dans les communes conservées:

Vu que les élections municipales peuvent retarder les élections provinciales, et désirant convoquer les Conseils Provinciaux avant la fin de l'année, sur la proposition de Notre Ministère d'Etat, et ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat.

Décidons et ordonnons:

A. Les conseillers provinciaux des communes réunies ou modifiées, ainsi que ceux qui doivent être renouvelés dans les autres communes;

Επί τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν·

Α. Εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας Δήμους θέλει γίνεαι νέα ἐκλογή τῶν ἀναλογούντων εἰς αὐτοὺς Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Β. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 15 Ὀκτωβρίου 1841.

Αἱ κηρύξασαι τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἠσυχολήθησαν πολὺ κατ' αὐτάς περὶ τῶν περιστάσεων αἵτινες ἐτυνώδυσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνάληψιν τοῦ ἀφοροῦς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νομοσχεδίου, ζητήσασαι νὰ παραστήσωσι τὰς περὶ τούτου γενομένας συζητήσεις ὡς σύνθημα συστηματικῆς ῥήξεως μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ὑπουργείου καὶ μὲ ἀπεριγράπτου ζήλον ἐναγκαλισθεῖσαι τὸ θέμα τοῦτο.

Τὸ κοινὸν δὲν ἐδέχθη τὰ περὶ τούτου διαφημισθέντα ὑπὸ τοῦ τύπου, εἰμὴ μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ καθεὶς ἐνήτην σαφέστατα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχοντες συμφέρον νὰ ἐθογκώσωσι τὰ πράγματα καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὰ χροῖμα ὅσον οἷόν τε δυσάρεστον διὰ τὸ ἐνεστώσῃ ὑπουργεῖον. Καὶ τῶντι, ἥτε Ἀθηναῖ καὶ ὁ Αἰὼν ἐπείνοντο ἀποβλέπουσαι εἰς τὸν σκοπὸν τούτον πολὺ μᾶλλον παρὰ εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωσι τὰ πράγματα ἀκριβῶς· ὁ σκοπὸς τῶν οὗτος ἀνεδείχθη προδήλως ὡς ἐκ τῆς παραφορᾶς τῶν προσβολῶν τὰς ὑποίας ἀπεύθυνον καθ' ἑνὸς τῶν ὑπουργῶν ἰδίως, ἡ δὲ μανία τὴν ὑποίαν αἱ δύο εἰρημέναι ἐφημερίδες ἐδείξαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἀφῆσεν κάμμιαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν φωνασικῶν τῶν τάσεως.

Κατὰ δυστυλίαν αὐτῶν, τὰ πράγματα ἦσαν μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωσι τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθησαν νὰ τὰ ἀποδώσωσι βαρῦτητα καὶ ἡ ὑπερβολὴ τῶν λόγων τῆς Ἀθηναῖ καὶ τοῦ Αἰῶνος εἰς ἄλλο δὲν συνέτεινεν εἰμὴ εἰς τὸ νὰ φωτίσῃ τὸ κοινὸν περὶ τῶν ὡς πρὸς τὴν Κυβερνήσιν διαθέσεων τῶν.

Τὰ συμβάντα τῆς προκειμένης συζητήσεως εἶναι ἀπλόστα καὶ συνηθέστατα. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας προσκλήθη νὰ γνωροδοτήσῃ κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά του περὶ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, ἐξέφρασε ἀπλῶς τὴν γνώμην του κατ' ὃ ἔχει χροῖμα εἰς ὁμοίαν περιστάσει καὶ καθὼς ἐπραξε πολλάκις, χωρὶς κανένας ἐντεύθεν νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξάξῃ δυσάρεστα συμπεράσματα περὶ τῆς ἀμοιβαίας θέσεως τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ Κράτους.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι δὲν ἀνήκει παντάπασιν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐμβριθοῦς ἐξετάσεως νὰ λαλήσῃ περὶ τῶν ἀτόπων ἐκφράσεων ἢ τῶν προσωπικῶν προσβολῶν, τῶν ὑποίων ἐσχάτως ἢ Ἀθηναῖ καὶ ὁ Αἰὼν ἐκάμουν τόσον ἀξιοκατάκριτον κατάχρησιν. Κανείς ποτὲ δὲν ἐβέβαιωσε τὰς τοιαύτας φωνασίας, ὡς δυναμένας νὰ προσβάλωσιν ὅπωςδήποτε τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑπουργείου. Ἀλλὰ πάντες ἀποροῦσι ποῦ θέλει νὰ καταντήσῃ ἡ ἀντιπολιτευσις καταφεύγουσα εἰς τοιαῦτα μέσα.

Ὅχι, ἡ κρίσις τοῦ κοινοῦ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ παραμορφώσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ βεβιασμένα ἢ φαντασιώδη συμπεράσματα, οὐδὲ δύναται τις προσβάλλων ἐμπῶδες τὰ πρόσωπα νὰ κινήσῃ τὴν ὑπὲρ τινος κοινὴν συμπάθειαν. Ἐνὶ λόγῳ, εἰ τὴν πολιτικὴν δὲν κατορθώνει τις πώποτε οὐδὲν χρηστότητες ἢ ἐντιμὸν ὑπερβολικῶν ἢ μεταμορφωμένων τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ κοινὴ γνώμη δύναται νὰ ἐνεργῇ διὰ τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἐλεγχῶν τινὰ περὶ τῶν πράξεων τῆς διοικήσεως καὶ δὲν ἀρνείται τις ὅτι εὐλόγος, νοήμων καὶ ἀμερόληπτος ἐπικρισις τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν τελειοποίησιν τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κανεὶς βεβαίως δὲν θέλει ἤδη ἀρνηθῆ τοσοῦτον ἠμολογούμενας ἀληθείας. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν δικαίον, δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ σέβας τὸ ὁποῖον προσβέβουμεν πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην, νὰ οἰκτερώμεν τὰς παρεκτροπὰς εἰς τὰς ὁποίας τὰ ἀτομικὰ πάθη καὶ τὸ κομματικὸν πνεῦμα παρασύρουσιν ἐνίοτε τὰ ὄργανα τοῦ τύπου, βλέποντες τὸν Αἰῶνα καὶ τὴν Ἀθηναῖν καταχρωμένους εἰς τοσοῦτον τὴν δημοσιότητα; Αἱ ἐφημερίδες αὗται ἠδύνατο νὰ ἐκφράσωσιν τὰς προσωπικὰς ἀντιπαθείας τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ τρέψωσι πρὸς τοὺς συγκροτοῦντας τὸ ὑπουργεῖον ἄνδρας. Κανένας βεβαίως δὲν θέλει διαφιλονεκήσει εἰς οὐτάς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκθέτωσιν τὰ αἰσθημάτα τῶν καὶ κανένας δὲν ἠθέλει ἀνησυχῆσαι διὰ τοὺς ἐμπαιθεῖς τῶν λόγους. Ἀλλ' ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ἴδῃ μ' ἀδιαφορίαν εἶναι ἡ κακὴ πίστις μετὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐφημερίδες αὗται παραμορφώνουσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐξάγουσιν ἀπὸ τὰς συνηθετέρας περιστάσεις τὰ ὑπερβολικώτερα συμπεράσματα.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι τοιαῦτη χρῆσις ἐλευθερίας φύσει καλοκάγαθου δὲν εἴμπορεῖ εἰμὴ νὰ ἔχῃ δυσάρεστον συνεπείαν· αἱ ἀπάται καὶ αἱ ὑπερβολαὶ ἀποτελοῦσαι ἐλευθέρως τὴν συνήθη τροπὴν τῶν συζητήσεων τοῦ τύπου κεραινοῦν νὰ εἰσαχθῶσι τὴν ἀμφιβολίαν εἰς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὸν σκεπτικισμὸν εἰς τὸ δημοτικὸν πνεῦμα, ἐξασθενῶσι τὰς πολιτικὰς συνειδήσεις, διαφθείρουσι τὰ φρονήματα, ἐνὶ λόγῳ παραλύουσι ἐντελῶς τὴν κοινωνίαν καὶ ταῦτα πάντα διὰ τὴν ματαίαν καὶ ἀνωφελεῖ εὐχαρίστησιν τοῦ ν' ἀντιπολιτευθῶσιν ἄνθρωποι τινες τὸ ὑπουργεῖον.

Ἄν τῶνλάχιστον τὸ ἐνεστώσῃ ὑπουργεῖον ἦτο συγκεκοτημένον εἰς τὸν τρόπον ὥστε τὰ ἔθνη συμφέροντα νὰ δύναται ν' ἀνησυχῶσιν εὐλόγως περὶ τοῦ μέλλοντος, ἂν τὸ ὑπουργεῖον παρίστα σύνολον στοιχείων τοσοῦτον ἀντιπροδευτικῶν ὥστε τὸ ἔθνος νὰ δύναται νὰ φοβῆται περὶ τῶν ἐλευθεριῶν του, ἠδύνατο νὰ συγχωρηθῆ ἢ καὶ νὰ δικαιολογηθῆ τὸ πάθος τῶν ἄρθρων ἢ ἡ ἄξυτης τινῶν φρονημάτων, ἀλλ' ὅταν συλλογισθῆ τις ὅτι οἱ πλείστοι τῶν σημερινῶν ἀντιπολιτευομένων δὲν φροντίζουν εἰμὴ

demeurent en pleine vigueur, jusqu'à l'achèvement de la réélection ordonnée des conseillers provinciaux.

B. Notre Ministère de l'Intérieur est chargé de la publication et de l'exécution de la présente loi.

Athènes le 12/24 octobre 1841.

OTHON

KREZIS, RIZO, CHRESTIDES, RALLIS, VLACHOPOLOS, TISSAMENOS.

INTÉRIEUR.

ATHÈNES, le 27 Octobre, 1841.

Les journaux d'Athènes qui se sont déclarés contre le ministère, se sont vivement occupés ces jours passés, des circonstances qui ont accompagné l'analyse au sein du Conseil d'Etat, d'un projet de loi relatif aux conseils provinciaux. On a voulu voir dans les discussions qui se sont élevées à ce sujet, le signe d'une mésintelligence entre le Conseil d'Etat et le ministère, et l'opposition s'est emparée de ce thème avec une ardeur inexprimable.

Le public n'a accueilli les bruits qu'on s'est plu à répandre par la presse, qu'avec la plus grande circonspection. Chacun comprenait parfaitement, que certaines personnes avaient intérêt à exagérer les faits, et à leur donner une apparence aussi défavorable que possible au ministère actuel. Ce fut en effet de cette intention que le *Siècle* et la *Minerve* semblèrent dominés, bien plus que du désir de rendre exactement compte des choses. Cette intention a été surtout évidente dans la violence des attaques particulièrement dirigées contre l'un des membres du ministère, et l'acharnement que ces deux journaux ont déployé en cette occasion, n'a laissé aucun doute sur la véritable tendance de leurs déclamations.

Malheureusement pour leur entreprise, les faits étaient loin d'être de l'importance dont on s'efforçait de les revêtir, et l'exagération de langage de la *Minerve* et du *Siècle*, n'a pu servir qu'à éclairer le public sur les intentions qui les inspirent à l'égard du gouvernement.

Ce qui s'est produit au sujet du projet de loi en question, n'est qu'un fait fort naturel et fort simple, Le Conseil d'Etat ayant été invité à exercer ses attributions à l'égard d'un projet ministériel, il l'a fait, et a exprimé purement et simplement son opinion, ainsi qu'il est de son devoir est de le faire en pareille circonstance, et ainsi qu'il l'a fait mainte fois, sans que personne cherchât à en conclure rien de désavantageux pour la situation respective des différens corps de l'Etat.

On sent bien qu'il ne convient nullement à la dignité d'un travail sérieux, de relever les inconvenantes expressions, ou les attaques personnelles, dont dernièrement la *Minerve* et le *Siècle* ont fait un si blâmable usage. Personne n'a pensé que de semblables déclamations pouvaient en quoi que ce soit porter atteinte à la considération du cabinet. Mais on se demande cependant où l'opposition veut en venir par l'emploi de tels moyens.

Ce n'est pas en dénaturant les faits, ou en entirant des conséquences forcées ou imaginaires, qu'on peut faire impression sur le jugement public. Ce n'est pas non plus en s'attaquant passionnément aux personnes, qu'on peut exciter les sympathies générales en faveur d'une cause quelconque. En un mot ce n'est pas en exagérant ou en déguisant les réalités, qu'on peut parvenir en politique, à un résultat honorable et moral.

On admet bien que l'opinion publique a le droit d'exercer, par les organes indépendans de la presse, une sorte de contrôle sur les actes de l'administration, on reconnaît fort bien aussi qu'une censure raisonnée, qu'une critique intelligente et impartiale, exercée quant aux actes du gouvernement, contribue efficacement au perfectionnement moral et politique de l'Etat. — Certes ce n'est pas en Grèce qu'on voudrait, à cette époque, nier d'aussi puissantes vérités. Mais n'est-on pas en droit, et précisément en raison du respect qu'on professe envers l'opinion publique, de déplorer les écarts où les passions individuelles et l'esprit de coterie entraînent quelques fois les organes de la presse, quand on voit le *Siècle* et la *Minerve* faire de la publicité un si déplorable usage? — On pourrait fort bien à la rigueur admettre que la *Minerve* et le *Siècle* exprimassent les antipathies particulières qu'ils nourrissent peut-être à l'égard des éléments qui ont servi à la composition du ministère, certes nul ne songerait à leur disputer le droit de donner cours à leurs sentimens, et nul ne s'inquiéterait de la violence de leur langage. Mais ce qu'on ne saurait voir avec indifférence, c'est la mauvaise foi avec laquelle ces journaux dénaturent souvent la vérité, et tirent des circonstances les plus ordinaires, les conclusions les plus outrées.

Il est évident qu'un pareil usage d'une liberté toute bienfaisante de sa nature, ne peut avoir que de fâcheux résultats. A force de permettre aux erreurs ou aux exagérations de composer l'aliment habituel des discussions de la presse, on introduit le doute dans les convictions, on répand le scepticisme dans l'esprit public, on affaiblit les croyances politiques, on pervertit les opinions, en un mot on démoralise entièrement la société, le tout pour la vaine et stérile satisfaction de faire une opposition éphémère à un ministère!

Si du moins le ministère actuel était composé de telle sorte que les intérêts nationaux, pussent légitimement s'inquiéter de l'avenir, si le ministère présentait un assemblage d'éléments tellement antiprogressifs que le pays pût avec raison trembler pour ses libertés, on pourrait excuser et même justifier la virulence de certaines opinions; mais quand on songe que pour la plupart de ceux qui alimentent l'opposition d'aujourd'hui, il ne s'agit que de quelques noms propres, en vérité,

περι κυρίων τινών ονομάτων, τῇ ἀληθείᾳ δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἰκανοὶ αὐστηροὶ διὰ τὰ ἐπιτελήσασιν τὴν χαρακτηρίζουσαν τὰ ἔργα των κακὴν πίστιν.

Ἐβρέθη λ. χ. ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀντιπολιτεύεται συστηματικῶς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τὸ κοινὸν δὲν ἤκουσεν τὴν τοιαύτην βεβαιώσιν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Αἰῶνος εἰμὴ μετὰ προφανοῦς δυσπιστίας, διότι ἐξέταζον τὴν ἡδύνατον τὴν ἐμπνεύσει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοιαύτης διαθέσει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἀνεσυνόν ματαίως εἰς τὰ πραγματοποιήματα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τὸν λόγον παραμικρᾶς ἀμφιβολίας περὶ τῆς μετριότητος τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, περὶ τῆς καθαρότητος τοῦ χαρακτῆρός των, περὶ τῆς εὐλαβείας τῆς φιλοπατρίας των, καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ Κράτους συμφέροντα, τὸ κοινὸν δὲν εἴσχεκεν εἰς τὸ παρελθόν οὐδενὸς τῶν ὑπουργῶν αὐθυσίαν ἀφορμὴν νὰ δυσπιστῆ περὶ τῶν δικαίων τὰ ὅποια ἔχουσιν εἰς τὴν ἐμπιστάσαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους. Ἀφ' ἑτέρου γινώσκον τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀρκετὰ ἐντίμως συγκεκριτημένον, δὲν ἐπίστευεν ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ κομματικοῦ πνεύματος ἡδύνατον νὰ ἐκλύσων ἐντὸς αὐτοῦ ὅθεν καὶ μετὰ πολλῆς δυσπιστίας ἤκουσε τὰ διαφημισθέντα ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ πνεύματος περὶ τῆς ὑποτιθεμένης αὐτῆς ῥήξεως μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ὑπουργείου. Καὶ τῶντι ὅταν τὰ πράγματα ἦλθον εἰς φῶς, κατενόηθη ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ἀναφερθέντων δὲν ἦτον δυνατόν νὰ συμβῆ. Εἶναι προφανές ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν ὡς καὶ πάντοτε ἐπιτίθετο τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι εὖρεν κατὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ τοῦ Συμβουλίου κατ' ἀπόλυτον παμψηφίαν συμφωνοῦν μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ εἶναι ὁμοῦς βέβαιον ὅτι ἡ ἀντιπολιτεύσει εἰσπευσε νὰ θεωρηθῆ ὡς πολιτικῶς σημαντικὴν τὴν καθ' ἑαυτὴν πολλὰ ἀσημαντόν περὶ τοῦ νόμου συζήτησιν μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ Συμβουλίου περιστραφεῖσιν εἰς εἰδικὰς τινὰς διατάξεις, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεμίαν ἀναφορὰν εἰς τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου.

Ὁ Αἰὼν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ λοιπὸν ματαίως ἐδαπάνησαν τὴν εὐγλωττίαν των διότι καὶ ἤδη τὸ κοινὸν ἀπέσχε πολὺ τοῦ νὰ συμμερισθῆ τὰς διαθέσεις καὶ τοὺς σκοποὺς των.

Εἰς ὑποστήριξιν τῶν προεκτεθέντων δημοσιεύομεν σήμερον τὸν νόμον καὶ τὸ διάταγμα τὰ ἐκδοθέντα περὶ τῆς τοσοῦτον ψευδῶς ἐρμηνευθείσης ὑπὸ τῶν δύο εἰρημένων ἐφημερίδων ταύτης περιστάσεως, καὶ ἐκφράζοντα σαφῶς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπουργείου καὶ τὰς κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεις τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως· αἱ πράξεις αὗται ἀναίρουσιν ἐντελῶς ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ πνεύματος λαχθέντα καὶ ψεύδουσι τὰς προσβολὰς τῶν ἐφημερίδων κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ὥστε νομιζόμεν περιττόν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην καθ' ἣν ἡ ἀντιπολιτεύσει ἀνεφάνη γελειώδιστα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Οἱ ἀγῶνες τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις κατέβαλε πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε ταχέαν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐστέρησαν ἄχρι τοῦδε μ' ὄλην τὴν ἐπιθυμητὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ κοινὸν θέλει εὐχαρίστως πληροφορηθῆ ὅτι αἱ μέτοχοι αἱ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου κεφαλαιοῦχος ἐπιτρέπουσι τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ καταστήματος τοῦτου ἀμα οἱ μέτοχοι καταβάλωσι τὰ κεφάλαιά των. Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως ἀπεφασίσε συμφώνως μετὰ τὰς τελευταίας νομίμους διατάξεις τὰς περὶ Τραπέζης ἀποφασισθείσας ὅτι ἡ συγκάλεισι τῆς πρώτης τῶν μετόχων συνλεύσεως θέλει γενῆ προσεχέστατα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ συγκαλεσθῶσιν οἱ μέτοχοι εθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ γίνωσι γνωσταὶ αἱ ὀριστικαὶ διακονιώσεις τῶν Κ. Ἐυνάρδου καὶ Ροτσχίλδου τῶν ὁποίων ἡ προσεχὴς ἀποσολὴ ἀνηγγέθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ ἀγμοκινήτου. Ἀμα δὲ ὅτε ληφθῶσι αἱ τελευταῖαι ἀποφάσεις τῶν Κυρίων ταύτων, θέλει ἐνεργηθῆ ἡ συγκαλεις τῆς γενικῆς συνλεύσεως τῶν μετόχων καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης θέλου ἀρχίσαι καθ' ἣν ἐποχὴν ἀποφασίσει ἡ συνέλευσις αὕτη.

Φέροντες ταῦτα εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχαρίστησιν μας διὰ τὴν δραστήριον καὶ εὐσυνείδητον συνδρομὴν τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀπὸ πολλὰ σεπτὰ πρόσωπα καὶ ἀπὸ πολλὰς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀξιοσυστάτους οἰκίας ἐν τῇ Ἑυρώπῃ καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θέλου δημοσιευθῆ κατόπιν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ὁ Αἰὼν, γινόμενος ἡγῶ διαφόρων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑπερβολικῶν σημῶν αἰτίνας διέτρεξαν εἰς Ἀθῆνας περὶ τῆς γενομένης ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζήτησεως ὡς πρὸς τὴν συγκαλεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐκφέρει ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς ἀντιπαθείας τὰ ὅποια τρέφει κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου καὶ μάτην ἐζήτησε νὰ ἐπισκιάσῃ ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τὸ πρόσχημα φρονίμου δυσπιστίας. Τὸ κοινὸν ἐκτιμᾷ δεόντως τὰ διευθύνοντα τὴν γνώμην τοῦ Αἰῶνος αἰσθήματα, ἐνοεῖ ἄριστα τοὺς λόγους δι' οὓς, ὠφελούμενος ἀπὸ περιστάσιν ἐντελῶς ἀσημαντῶν, ἐκφράζει τὰς εὐθουικωτέρας διαθέσεις καὶ ἤξευρε τι πρέπει νὰ προσδοκᾷ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς ἐν τῷ παρελθόντι ἀπὸ τὰς διεπούσας τὴν ἐφημερίδα ταύτην ιδέας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤδη ἐκκοδόμησε τὸ ἄρθρον τας, ἐθέσαντες αὐτὸ ἀνωτέρω ἀπλοῦστατα νομιζόμεν περιττόν νὰ λαλῶμεν περὶ ταύτου πλατύτερον. Ἡ κοινὴ γνώμη φωτισμένη ἀπὸ τὴν ἐκθεσίαν μας δύναται νὰ τὴν παραβάλλῃ ἀφ' ἑαυτῆς μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Αἰῶνος.

Ἡ ἐφημερίδα αὕτη βεβαίως προστούτοις ὅτι ἐγεννήθη ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου διαφωνία, τῆς ὁποίας δὲν διευκρινίζει οὔτε τὸ ἀντικείμενον, οὔτε τὴν φύσιν. Ἡ εἰδήσις αὕτη εἶναι ψευδестаτή καὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου πάποτε δὲν ἐπαυσαν συμφωνοῦντα μεταξὺ των.

Ὁ Αἰὼν ἀσχολεῖται ἐπίσης περὶ τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος καὶ ἐκθέτει τὰ πλεονεκτήματά του· ἀλλ' ὁμοῦς διὰ μέσου τῶν σκέψεών του ὑποφαίνεται ὁ φόβος μὴ τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον στερεωθῆ διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ συστήματος τοῦτου καὶ διὰ τοῦτο ὁ Αἰὼν παρασκευάζεται ἀπὸ

il n'est pas de paroles trop sévères, pour réprimander le manque de sincérité qui caractérise leurs productions.

Ainsi, on a parlé d'opposition systématique de la part du Conseil d'Etat contre le ministère, et le public n'a pu accueillir cette assertion de la Minerve et du Siècle, qu'avec une défiance bien marquée. On se demandait ce qui pouvait de prime abord inspirer au Conseil d'Etat une disposition semblable envers le ministère. On recherchait vainement dans les antécédens des hommes qui figurent au cabinet, la raison d'un doute légitime quant à la modération de leur principes, quant à la pureté de leur caractère, quant à la sincérité de leur patriotisme, quant à leur attachement aux intérêts de l'Etat, en un mot, on ne trouvait dans le passé d'aucun des membres du ministère, aucun motif pour douter de leurs droits à la confiance de la couronne et à la considération du pays. D'une autre côté, on savait le Conseil d'Etat assez honorablement composé, pour que les manœuvres de l'esprit de coterie ne portassent point leur influence jusques dans son sein; ce ne fut donc qu'avec une extrême méfiance qu'on écouta les dires de l'esprit de parti, concernant cette prétendue rupture entre le ministère et le Conseil d'Etat, et lorsque les faits purent être vérifiés, on s'aperçut en effet que rien de semblable n'avait pu avoir lieu.

On vit bien clairement que les intentions du ministère, dans cette circonstance comme en tant d'autres, n'étaient qu'en faveur des intérêts de l'Etat, et que comme il devait s'y attendre, il avait trouvé dans le conseil une unanimité absolue, conforme à cette intention. On s'aperçut à l'instant que l'opposition s'était pressée de caractériser politiquement, une discussion fort insignifiante en elle même, qui entre le ministère et le conseil, n'avait roulé que sur un point de détail, sans porter en quoique ce soit la moindre influence sur les vues générales du projet de loi mis en examen.

Le Siècle et la Minerve en furent donc pour leurs frais d'éloquence, car cette fois encore le public se garda bien de s'associer à leurs intentions et à leurs projets.

Aujourd'hui, et à l'appui de ce qu'on vient de lire, nous publions les lois et ordonnance qui ont rapport à cette circonstance si faussement interprétée par ces deux journaux, et qui expriment positivement, et les intentions qui guidaient le ministère, et les décisions qu'elles ont inspirées au gouvernement du Roi.

Ces actes de l'administration repondent victorieusement à tous les dires de l'esprit de parti, et démentent si complètement les suppositions que la presse, avait articulées contre le ministère, qu'on se croit dorénavant dispensé de revenir sur cette discussion.

BANQUE NATIONALE.

Les efforts du gouvernement, en vue de l'ouverture aussi prompte que possible des opérations de la Banque Nationale, sont jusqu'ici couronnés de tout le succès désirable. Le public apprendra avec satisfaction que déjà les actions acquises par les capitalistes du royaume et de l'étranger permettent la mise en activité de l'établissement dès que les actionnaires auront fait apport de leurs fonds. On a jugé convenable, avant de convoquer les actionnaires, d'attendre les communications définitives de M.M. d'Eynard et de Rothschild, dont le prochain envoi a été annoncé au gouvernement.

Portant cet avis à la connaissance du public on aime à se louer du concours actif et consciencieux qui a été fourni au gouvernement par plusieurs Augustes personnages, et par plusieurs maisons de commerce recommandables dans l'industrie d'Europe et du Levant, dont les noms seront publiés par la suite.

REVUE DES JOURNAUX.

Le Siècle, se faisant l'écho des bruits plus au moins exagérés qui ont circulé dans Athènes au sujet des discussions qui se sont produites au Conseil d'Etat à l'occasion de la convocation des Conseils provinciaux, donne l'essor à tous les sentimens d'antipathie qu'il nourrit contre le ministère actuel et qu'il s'était vainement efforcé de dissimuler jusqu'à ce jour, sous les apparences d'une prudente défiance. On apprécie convenablement les motifs qui dirigent l'opinion du Siècle. On se rend parfaitement compte des raisons qui lui font rechercher, dans une circonstance fort insignifiante, l'occasion d'exprimer les pensées les plus hostiles; et quant à l'avenir comme dans le passé, on sait ce qu'on doit attendre des idées qui dominent ce journal. Quant au fait qui lui sert de thème aujourd'hui, le simple exposé que nous en avons donné ci-dessus nous dispense d'en parler plus longuement. L'opinion publique en sera suffisamment éclairée, et le mettra d'elle même en regard des dires du Siècle.

Ce journal assure aussi qu'une dissidence, dont il ne précise ni la nature ni l'objet, s'est déclarée au sein du ministère. Cette assertion estentièrement dénuée de fondement, et nous pouvons assurer que l'accord n'a pas cessé un seul instant d'exister entre tous les membres du Conseil.

Le Siècle s'occupe aussi du système des nomarchies et en analyse les avantages. Cependant il laisse percer à travers ses raisonnemens, la crainte que le ministère actuel ne se consolide par l'adoption de ce système, et se prépare d'avance à le trouver insuffisant, dans le cas où le gouvernement de S. M. substituerait les nomarchies au mode actuel de l'administration des provinces.

La Minerve s'occupe aussi, mais à sa manière des mêmes circonstances que le Siècle. La Minerve cherche à tirer des faits qu'elle exagère aussi, dans un autre sens que le Siècle, des conséquences préjudiciables au ministère. — Le langage du Siècle et celui de la

τοῦδε γὰρ τὸ εὖρη ἀτελὲς καὶ ἦν περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἠθέλην ἀντικαταστήσει τὰς Νομαρχίας ἀντὶ τῶν σημερινῶν Διοικήσεων. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀσχολεῖται κατὰ τὸ σύστημά της περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Αἰὼν ἀντικειμένου, ζητοῦσα νὰ ἐξέλξη ἀπὸ τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὅποια ὑπερβολικῶς εἰς ἄλλον τρόπον παρὰ τὸν Αἰὼνα, συμπεράσματα ἐπιβλαβῆ διὰ τὸ ὑπουργεῖον. Οἱ λόγοι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Αἰῶνος δίδουσι ἀρκετὰ ἀκριβῶς τὸ μέτρον τῶν ἐλπίδων τῆς παρούσης ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὑποδεικνύουσι συγχρόνως τὴν ἀσθένειαν τῶν θεμελίων ἐφ' ἃ στηρίζονται ἂν ἡ ἀντιπολιτεὺσις δὲν ἠγωνίζετο τοσοῦτον νὰ παραμυρφώσῃ τὰ πράγματα καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν ἠδύνατό τις ἴσως νὰ πιστεύσῃ τὴν νομιμότητά της, ἀλλὰ βλέποντες τοὺς ἀγῶνάς της δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ οἰκτείρωμεν τὸ κομματικὸν πνεῦμα τὸ ὅποιον ἐπικρατεῖ αὐτῆς καὶ τὴν τυφλῶναι περὶ τῶν ἀληθῶν τῆς πατρίδος συμφερότων.

Ἡ Ἐφημερίς αὐτὴ ἐπανέρχεται ἐπιμόνως εἰς τὴν περὶ ἀναγέρσεως μνημείου εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον συνδρομήν· ἡ ὀρθὴ γνώμη τοῦ κοινῶ θέλει ἐκτιμηθῆ τὴν ἐπιμονὴν ταύτην τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιχειρήσις θέλει ἐκτιμηθῆ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματά της· οἱ ἄνθρωποι ἐξοκλήλου ἐνίοτε εἰς δρόμους ἀπὸ τοῦς ὁποῖους μόνῃ ἡ πείρα δύναται νὰ τοῖς ἐξέλξη, διότι δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἱκανοὶ νὰ ἐπανορθώσωσιν ἐσφαλμένα τινὰ φρονήματα.

Δύο τῆς Σμύρνης ἐφημερίδες (ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης καὶ ὁ Ἀμερόλυπος) ἐξακολουθοῦν τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσαν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου ἀντιπολιτευσίν, χωρὶς παντάπασιν νὰ φρονιζῶσιν νὰ ἐξελέγχωσιν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποῖων λαμβάνει πληροφοριῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἀπεφάσισαν ἐξάπαντος νὰ ἀντιπολιτευθῶσιν καὶ ἐπομένως καθίστησι περιττὴν πᾶσαν λογικὴν συζήτησιν. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλο εἰμὴ ν' ἀφήσωμεν εἰς τὰ πράγματα νὰ ψεύσωσιν τὰς ἀπάτας αἰτινας διαδίδονται ἀπὸ τὰς δύο εἰρημέναις ἐφημερίδα.

Λαμβάνουσαι ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος ἐξέφρασεν ὡς πρὸς τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀνεξάρτητου καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης ἀντιπολιτευσίν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, αἱ δύο αὗται ἐφημερίδες ἐνόμισαν χρέος των, ἐξακολουθῶσαι τὸ ἀφιλοκερδέστατον αὐτῶν ἔργον, νὰ ἀφιερώσωσιν εἰς τὸν Ἕλληνα Ταχυδρόμον ἀρθρον εἰδι ὃν σκοπὸν προθέμενον νὰ ἀπ' δεῖξῃ ὅτι ἡ ἐφημερίς μας δὲν εἶναι ἀξία ἐμπιστοσύνης.

Ὁ Ἀνεξάρτητος βεβαίως ὅτι κακῶς τὸν ἐκρίναμεν. Προθύμως ἠθέλαμεν ὁμολογήσει τὴν ἀμαρτίαν μας ἂν ὅλα τὰ φαινόμενα δὲν μᾶς ὑπεχρέουν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ὁποίαν περὶ αὐτοῦ ἐξεφράσαμεν γνώμην, ὅτι δηλ. προτίθεται ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀποκλειστικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἐπίκουρος τῆς Ἀθηνᾶς. Νομίζομεν δὲ σταθερῶς ὅτι ὁ Ἀνεξάρτητος ἔχει συμφέρον νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὸν δρόμον τοῦτον, ὅ,τι δῆποτε κ' ἂν συμβῆ, ἀρκεῖ μόνον ἡ Ἀθηνᾶ νὰ ἐξακολουθῇ ἀντιπροσωπεύουσα τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τὰ συνδεόμενα μὲ τινὰ συμμορίαν πολλὰ γνωστὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα, ὁποῖας φύσεως εἶναι τὰ συμφέροντα τὰ ἐνοῦντα τὰ φρονήματα τοῦ Ἀμερόλυπου μὲ τὰ δόγματα τῆς συμμορίας ταύτης, πρὸς λύσιν αὐτοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται μεγάλη ὀξύδερκεια. Καθεὶς γινώσκει πῶς εἰς τὰς ἡμέρας μας σχηματίζονται αἱ ἐφημεριδογραφικαὶ πεποιθήσεις αἰτινας, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀναφαίνονται διὰ μιᾶς, περιβεβλημένοι τὴν πανοπλίαν τῆς καταφοράς κατὰ πραγμάτων τὰ ὅποια δὲν γινώσκουσι καὶ μεστὰ ἀντιπαθειῶν ἀμειλίχων κατὰ ἀνθρώπων τοῦς ὁποῖους πῶποτε δὲν ἐξετίμησαν, ὅ,τι λοιπὸν κ' ἂν εἴπῃ, ὁ Ἀνεξάρτητος, καλῶς τὸν ἐκρίναμεν.

Ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης ἐγκαυωμένης διὰ τὴν εἰλικρινειάν της; Ἄγνοεῖ ἀρά γε ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ὅτι κανεὶς δὲν δύναται ἀπὸ ἡμᾶς καλῆτερον νὰ ἠξέωρῃ νὰ ἐκτιμηθῇ τὴν ἀφιλοκερδειάν της; Ἄγνοεῖ ἀρά γε ὅτι καλῆσαντες περὶ ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων, ἠξέωμεν πολλὰ καλὰ πόσῃν δύναμιν ἔχουσιν ἐπ' αὐτοῦ; ὄχι, ὄχι, δὲν πρόκειται περὶ συκοφαντιῶν καὶ ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης τὸ γινώσκει κάλλιστα, ὡς τε δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ὁποίαν πρὸ τίνος ἐξεφράσαμεν γνώμην.

Περὶ δὲ τῆς ἀπλῆς λέξεως τὴν ὁποίαν ἡ ἀκεραϊδῆς της ἀπευθίνει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ταχυδρόμον, τὴν παρατηροῦμεν ὅτι λέγει ψεῦδος καὶ παραλογισμόν· εἶναι ψεῦδος ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος εἰδείξ ποτὲ ἔχθρικὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν διαθέσιν καὶ ὅτι μετεχειρίσθη ποτὲ περὶ αὐτῆς κακόβουλον ὕφος· εἶναι παράλογον τὸ νὰ κρίνεται ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ὡς κρίνεται ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης· ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος δὲν εἶναι ἐφημερίς ἰδιωτικὴ, οὐδὲ ἐφημεριδογράφων κερδοσκοπία, ὡς ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης, ἢ ὁ Ἀνεξάρτητος λ. χ. Ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ἐσυστήθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καθὼς ὁ Μηνύτωρ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν, διὰ νὰ δημοσιεύῃ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκθέτῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους· ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος δὲν τροπολογεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ, ὡς καὶ ὁ Γαλλικὸς Μηνύτωρ, κατὰ τὰς πολιτικὰς περιστάσεις τὰς ἐπενεργούσας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν δὲν ἐμφράζονται ποτὲ γνώμαι ἢ συμφέροντα ἀτομικὰ, ὡς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὴν διηκετὴ διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι γελοῖον νὰ εἴπῃ τις ὅτι εἶναι παλιμβουλος ἢ ὅτι δολοφονεῖται. Ἡ ἐφημερίς τῆς Σμύρνης ἐνόησε λοιπὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει τι κοινὸν μεταξὺ τῶν ὄρων τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς καὶ ἡμῶν, τοῦτο ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἀθηνᾶς τὴν 13 τοῦ μηνὸς τούτου διὰ τὴν Κόρινθον ὅπου θέλει δεχθῆ τὴν Μεγαλειοτάτην Βασίλισσαν ἐπανερχομένην ἀπὸ τὸ κατὰ τὴν Γερμανίαν ταξείδιόν της.

Θέλουν δὲ αἱ Α. Α. Μ. ἐπανέλθωσιν εἰς Ἀθηνᾶς ἐντὸς μικροῦ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Minerve, donnent assez exactement, l'idée des espérances de l'opposition du moment, mais en même tems il laisse entrevoir la faiblesse des fondemens sur lesquels elle s'appuie. — Si l'opposition ne s'évertuait pas si activement à exagérer les faits et leur importance, il serait peut-être permis de croire à sa légitimité, mais en présence de ses efforts n'est-il pas permis au contraire de déplorer l'esprit de parti qui la domine et l'aveugle sur les vrais intérêts du pays?

Ce journal revient encore avec persistance sur la souscription ouverte pour élever un monument à M. Mavrocordato. — Il convient de laisser au bon sens public de faire justice de cette opiniâtreté: — Cette entreprise sera caractérisée par ses résultats. — Les hommes se jettent quelques fois dans une voie d'où l'expérience seule peut les faire sortir, — et il n'y a pas de raisonnement à employer efficacement contre certaines erreurs de jugement.

Les journaux de Smyrne, l'Impartial et le Journal de Smyrne, continuent l'opposition qu'ils ont entreprise contre le ministère Hellénique, sans se mettre plus que par le passé, en devoir de contrôler l'exactitude des renseignements qui leur parviennent. — Cette manière d'être dénote un parti pris, une voie adoptée, qui ne permettent plus au raisonnement de se faire accueillir. Il ne reste donc plus qu'à laisser aux faits, le soin de démontrer les erreurs qui trouvent crédit dans les colonnes de les deux feuilles.

L'Impartial assure que nous l'avons mal jugé. — Nous serions prêts à le reconnaître, si toutes les apparences ne nous forçaient point de maintenir l'opinion que nous avons émise à son égard, savoir: — l'Impartial, quant aux affaires de la Grèce, a pour mission exclusive, de servir d'auxiliaire au journal athénien la Minerve. — Nous croyons fermement que l'Impartial est intéressé à ne point se départir de cette ligne de conduite, quoi qu'il puisse advenir, — pourvu que la Minerve continue d'exprimer les intérêts politiques qui la rattachent à certaine coterie fort connue en Grèce.

Quant à ce qui est de savoir de quelle nature sont les intérêts qui unissent les opinions de l'Impartial aux doctrines de cette coterie, — il n'est pas besoin d'une rare clairvoyance: — chacun sait comment de nos jours, se forment ces convictions de journaux, qui comme celle de l'Impartial, apparaissent de prime abord, armées de pied en cap contre des choses qu'elles ignorent, et pleines de préventions intraitables, contre des personnes qu'elles n'ont jamais pu apprécier. — L'Impartial a beau dire il a été bien jugé.

Mais que dire du Journal de Smyrne, en présence de la sincérité dont il se vante! Le Journal de Smyrne ne sait-il pas que personne au monde n'est plus en état que nous, de savoir à quoi s'en tenir sur la consistance de son désintéressement? — Le Journal de Smyrne ne sait-il pas fort bien qui si nous avons parlé d'argumens irrésistibles c'est que nous en connaissions la puissance sur lui. — Allons donc! — On connaît son monde, il ne peut être ici question de calomnies, et le Journal de Smyrne le sait parfaitement, nous pouvons à son égard aussi, maintenir notre jugement d'il y a quelques jours.

Quant au sujet du simple mot que SON INTÉGRITÉ adresse au Courrier Grec, nous lui ferons remarquer qu'il n'exprime qu'un mensonge et une absurdité. — Il est faux que le Courrier Grec ait jamais été hostile envers la Turquie, et qu'il ait jamais tenu à son égard un langage malveillant. — Il est absurde de vouloir juger le Courrier Grec comme on peut juger le Journal de Smyrne. — Le Courrier Grec n'est pas une publication particulière; ce n'est pas une spéculation de journalistes, — comme le Journal de Smyrne ou l'Impartial, par exemple. — Le Courrier Grec a été fondé par le gouvernement Hellénique à peu près comme le Moniteur par le gouvernement Français, pour la publication des actes de l'administration, et l'exposé des intérêts de l'Etat. — Le Courrier Grec, ne se modifie jamais en Grèce, que, comme le Moniteur en France, d'après les circonstances politiques qui exercent leur influence sur le gouvernement lui-même. — Et comme il n'y est jamais exprimé d'opinions ou d'intérêts individuels, attendu que c'est sous l'inspiration continuelle du gouvernement qu'il se publie, il ne peut être question à son égard ni de versalité, ni de séduction. — Le Journal de Smyrne comprend donc par conséquent, qu'il n'y a rien de commun entre ses conditions d'existence et celles du Courrier Grec. — C'est ce qu'il sagissait de démontrer.

FAITS DIVERS.

S. M. est partie d'Athènes le 13 de ce mois, se rendant à Corinthe, pour y recevoir la Reine à son retour du voyage que S. M. vient de faire en Allemagne.

L. L. M. M. seront de retour à Athènes sous peu de jours.

Les dernières nouvelles de France sont de la nature la plus satisfaisante au sujet de la Banque Nationale.

Sur la demande adressée au gouvernement par la famille de Kairi, il vient d'être permis à ce dernier de sortir du couvent où il demeurait, pour quitter le territoire grec, et pour aller résider à l'étranger dans telle contrée qu'il choisira.

Le ministère de l'Intérieur vient d'émettre une circulaire, adressée aux gouverneurs des provinces, à l'effet de presser l'accomplissement des élections des conseillers provinciaux.

(SUPPLÉMENT)

— Αί τελευταῖαι εἰδήσεις τῆς Γαλλίας εἶναι κάλλιστα διὰ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν.

— Ἐπὶ τῇ αἰτίσει τὴν ὁποίαν ἡ οἰκογένεια τοῦ Καίτη ἐπεύθυε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπεστράφη αὐτῆς νὰ ἐξέλθῃ τῆς Μονῆς εἰς ἣν ἄχρι τοῦδε διετέλει ἀλλὰ συγχρόνως θέλει ἐξέλθῃ καὶ τοῦ Κράτους διὰ νὰ ὑπάγῃ ὅπουδήποτε τῆς ἀλλοδαπῆς θέλει.

— Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Διοικητὰς, παρηγγέλλουσαν τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη συγκαλεῖ διὰ τὴν 21 Ὀκτωβρ. τοὺς ἐκλογεῖς εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῶν Νήσων.

— Κατὰ τὰς ἀπὸ τῶ ἐσωτερικῶν εἰδήσεις, ἡ μεγαλύτερα ἡσυχία ἐπικρατεῖ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου.

Διὰ Βασ. Διατάγματος τῆς 4 (16) Σεπτεμβρίου διορίσθη δῆμαρχος Ἐλευσίως ὁ Γιαννάκης Β. Γιαννακόπουλος.

— Ἡ Ἐρατσέρα τοῦ πλοιάρχου Γ. Κοντογεωργοπούλου ἐν τῷ διὰ Κατάκωλον διάπλω τῆς ὑπέστη θύελλα μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Κυλλήνης καὶ Κεφαλληνίας καὶ προσεβλήθη ὑπὸ κεραινοῦ, ὅστις ἐπέφερε θάλασσαν εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτιον τοῦ πλοίου, θάνατον εἰς ἓνα τῶν ναυτῶν καὶ θανατηφόρον πληγὴν εἰς ἕτερον.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Σεπτέμβριον ἀπεπέμφθησαν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς δήμους τῶν 115 φαυλοῖοι.

— Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξέδωκεν ἐντόνους διαταγὰς διὰ νὰ ἐπισπεύθωσιν αἱ μέχρι τοῦδε ἀνεκπαιρέτωι δῆμαιρεσίαι, καὶ αἱ ἀναφοραὶ τῶν Διοικητῶν εἶναι λίαν πρὸς τοῦτο εὐάρεστοι.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Ὀκτωβρίου.

Εἰς τὸ τακτικὸν συνέδριον τὸ ὅποιον συνεκροτήθη παρὰ τῇ Υ. Π. τὸ σάββατον, προεδρευόντος τοῦ ὑψηλοτάτου μεγάλου Βεζίρη, λόγος κυρίως ἐγένετο περὶ τῶν οικονομικῶν ζητημάτων.

Χθὲς δὲ συνεκροτήθη παρὰ τῇ Πόρτῃ ἑκτακτον συμβούλιον εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν συγκαλημένοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἅπαντες οἱ ἐντέλει τοῦ Κράτους. Δὲν ἐγνώσθη τι περὶ τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἥτις ὁμῶς ὑποτίθεται ὅτι ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐξέτασιν περὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν τοῦ στρατοῦ σχεδίων τὰ ὅποια ἀσχολοῦσι σπουδαίως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ Πόρτα λαμβάνει ὄλονεν ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους εὐχαριστικούς εἰδήσεις· ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἡσυχία βασιλεύουσιν ἀπανταχοῦ καὶ αἱ παραχαὶ αἱ συμβᾶσαι εἰς τινὰ μέρη ἀπὸ τὰς βραδουρίας κακοβούλων τινῶν ἀνθρώπων, κατευνάσθησαν ἤδη ἐντελῶς· ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις εἶναι τόσῳ μᾶλλον εὐχάριστος ὅσῳ θέλει εὐκολύνει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων εἰς τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται πρὸ καιροῦ καὶ τὰ ὅποια θέλει νὰ εἰσαῖξῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κατοίκων.

Οἱ εἰξῆς διορισμοὶ ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν εἰς τὴν Πόρταν· ὁ Χατζὴ Σαῖδ Πασᾶς, προσωρινὸς διοικητὴς Ἀδριανουπόλεως, ἐδιωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν πορθμῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀντὶ τοῦ τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα Ἰβραχίμ Πασᾶ.

Ὁ Μουσταφᾶ Ἀγάς, διοικητὴς τοῦ ναυτικοῦ ὕλικου, ἐδιωρίσθη μέλος τοῦ οικονομικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Ὀμὲρ Δζεμὴλ ἐφφέντης, πρῶτον ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου τοῦ μεγάλου Βεζίρη, ἐδιωρίσθη δεύτερος εισηγητὴς, ἀντὶ τοῦ Κεχᾶτ Ἐφφέντη, διορισθέντος ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Υ. Πόρτῃ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἐρζερύμου.

Ὁ Ὄσμάν Φερὶ Ἐφφέντης ἐδιωρίσθη Καπουκεχαγιάς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Τουνεζίου καὶ τοῦ Χαλεπίου.

Ὁ Ἀρίφ Βεῖς ἐδιωρίσθη Καπουκεχαγιάς τοῦ Βοζόκου καὶ τῶν Ἀδάνων.

Ὁ Περτέβ Ἐφφέντης, ἐδιωρίσθη Καπουκεχαγιάς τοῦ Διαρβεκίριου.

Ὁ Σαδρί Ἐφφέντης ἐδιωρίσθη Καπουκεχαγιάς τοῦ Ἰσκόδου.

Ὁ Σαῖδ Ἐφφέντης, ἀποτελέσας ποτὲ μέρος τῆς οἰκίας τοῦ Σουλτάν Μαχμούτη ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἱπποκόμου.

Οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἐντέλει τοῦ Κράτους συνῆλθον τὴν πέμπτην εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ συγχαρῶσι, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὸν Σουλτάνον ἕνεκα τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὴν χειμερινὴν του κατοικίαν καὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Βεράτ Γκεδγεσσί, ἥτις τελεῖται πάντοτε τὴν 15 τῆς Σελήνης τοῦ Σαβάν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἦσαν συγχρόνως ἐπιτετραμμένοι νὰ προσφέρωσιν ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀἰδου Πονσομβύ, εἰς τὴν Βαρώνην Κ. Στύρμερ, εἰς τὴν Κ. Τιτόφ καὶ εἰς τὴν Κόμησσαν Κυρίαν Κενιγοσμάρκ πλούσια δῶρα συνεισάμενα εἰς στολὰς ἀδαμαντίνους, εἰς βραχιόλια, δακτύλια καὶ ἄλλα πολύτιμα. Τὸ φιλικὸν τοῦτο δεῖγμα ἔγινε δεκτὸν ἀπὸ τὰς εἰρημέναις Κυρίας μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης.

Οἱ ΚΚ. διερμηνεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι τῶν πρεσβειῶν τούτων θέλουν μετ' ὀλίγον λάβει τὰ δι' αὐτοὺς προσδιωρισμένα δῶρα.

Cette circulaire fixe au 21 octobre (3 novembre) la convocation des électeurs dans le Peloponnèse et dans la Grèce continentale, et à cinq jours plus tard, celle des électeurs des îles.

Les nouvelles de l'intérieur mentionnent le règne de la plus parfaite tranquillité dans toutes les provinces du royaume.

NOUVELLES EXTERIEURES.

TURQUIE.

Constantinople le 5 Octobre.

Dans le conseil ordinaire qui a été tenu samedi à la S. Porte sous la présidence de S. A. le Grand-Visir, on s'est exclusivement occupé de questions financières.

Un conseil extraordinaire, auquel étaient convoqués les ministres et tous les hauts fonctionnaires de l'Empire, a été tenu hier à la Porte. Rien n'a transpiré dans le public sur le sujet de cette réunion à laquelle on a cependant quelques raisons de croire que n'étaient pas étrangers les projets de réorganisation de l'armée, qui occupent sérieusement Sa Hautesse.

Les nouvelles que la Porte continue à recevoir des différentes provinces de l'Empire sont de plus en plus satisfaisantes; l'ordre et la tranquillité règnent sur tous les points, et l'agitation qui avait suivi dans quelques localités les tentatives des troubles faites à l'instigation de quelques misérables intrigans, est tout-à-fait calmée à cette heure. Cet état de choses est d'autant plus favorable, qu'il facilitera l'application des mesures d'amélioration auxquelles le gouvernement travaille depuis long-temps, et que, dans l'intérêt des populations, il se propose d'introduire successivement dans l'administration intérieure des provinces.

Les nominations suivantes ont eu lieu à la Porte vendredi dernier.

Hadgi Saïb pacha, *Edirné kaïmacami*, gouverneur provisoire d'Andrinople, a été nommé *Bahri Séfid Mouhafizi*, commandant des détroits de la mer Blanche et gouverneur militaire du détroit de Bigha, en remplacement d'Ibrahim pacha mis en disponibilité;

Moustafa aga, *karezde naziri*, directeur du Matériel des constructions navales, a été aussi nommé membre du conseil des finances;

Eumer Djemal efendi, *ex mekdoubji*, commis principal au département du grand-visiriat, a été nommé *kutehiuk tézkéredji*, second maître des requêtes, en remplacement de Kéchaf effendi, nommé *kapou kiahyasi*, agent près la S. Porte, de Crète et d'Erzeroum;

Osman Férik effendi, a été nommé *Kapou Kiahya*, des provinces de Tnnis et d'Alep;

Arif bey, a été nommé *Kapou Kiahya* de Bozok et Adana; Per-téw effendi a été nommé *Kapou Kiaya* du Diabékir; Sadri effendi a été nommé *Kapou Kiaya* d'Uskup;

Saïd effendi, attaché à la maison de feu Sultan Mahmoud, a reçu le titre honorifique d'*écuyer imperial*.

Les ministres et tous les grands dignitaires de l'empire se sont rendus jeudi au palais impérial, à l'effet de présenter au Sultan, conformément à l'usage, l'hommage de leurs respectueuses félicitations à l'occasion de son passage dans sa résidence d'hiver et de la solennité de *Bérat Guedgessi* qui tombe chaque année le 15 de la lune de Shaban.

Le lendemain, les administrations publiques ont vaqué, cette journée ayant été employée par tous les employés supérieurs en visites de cérémonie à l'occasion du *Berat guetgessi*.

— Mardi dernier, S. Exc. lord Ponsomby s'est rendu au palais impérial de Beschik-Tash où il a été admis à l'honneur de prendre congé du Sultan en audience particulière. Sa Hautesse a fait à M. l'ambassadeur d'Angleterre l'accueil le plus gracieux et le plus amical, et lui a exprimé dans les termes les plus flatteurs tout le regret qu'elle éprouvait de voir s'éloigner un ami aussi sincère et qui avait rendu de si importants services à l'empire pendant son long séjour à Constantinople.

LL. Exc. Riza pacha, muschir du palais, et Rifaat pacha, ministre des affaires étrangères, étaient présents à cette audience.

(Journal de Smyrne)

EGYPTE.

Alexandrie 26 septembre. La réception officielle de M. le consul-général de Russie a eu lieu dans la matinée du 19, avec toute la pompe et tous les honneurs accoutumés en pareille circonstance. A 9 heures, M. de Crahmer s'est rendu au palais où il a été accompagné par tous ses nationaux au milieu desquels on remarquait les officiers de la goëlette de guerre russe l'*Hirondelle*. Le cortège était précédé de deux compagnies de la garde musique en tête. Après l'investiture de la pelisse et les autres présens d'usage, S. A. a eu avec le nouveau consul une conférence secrète qui a duré une heure environ. Immédiatement après cette cérémonie, les forts et la goëlette l'*Hirondelle* ont salué de 21 de canon le pavillon russe arboré au faite de l'hôtel consulaire.

Quelques instans plus tard, Méhémet-Ali se rendait au jardin de Moharrem bey qu'il quittait dans la soirée pour l'intérieur de la Basse Egypte où il se propose de passer quelque temps. On pense que S. A.

Ὁ Σουλτάνος τοὺς ἐδέχθη μὲ τὴν συνήθη αὐτοῦ εὐμένειαν καὶ συναίνεσας εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν διέταξε νὰ τοὺς παραδοθῶσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ τὰ ἀδαμάντινα παράσημα τῶν βαθμῶν εἰς οὐδ' ἐσχάτως προσεβιβάσθησαν.

Τὴν ἐπιούσαν τὰ γραφεῖα ἦσαν κλεισμένα, διότι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἔκαμνον τὰς ἀπαιτούμενας ἐπισκέψεις διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Βεράτ Γκεδγχεσσί.

— Ὁ Σαῖδ Πασᾶς καὶ ὁ Σαμί Πασᾶς, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, προσήλθον τὴν παρελθούσαν πέμπτην εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα ὅπου ἠξιώθησαν τῆς τιμῆς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τοῦ θρόνου τὴν βαθεῖαν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ λαμπρὰ εὐνοίας δειγμάτα τὰ ὅποια ἔλαβον ἀπὸ τὸν Σουλτάνον καθ' ὅλην τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσάν καὶ νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὴν καλοκάγαθίαν τοῦ τὴν ἄδειαν νὰ ἐπανέλθωσιν παρὰ τῷ Μεχμέτ Ἀλῆ.

— Τὴν παρελθούσαν ὁ Λόρδος Πόνσομβου ἠξιώθη τῆς τιμῆς ἰδιαιτέρας μετὰ τοῦ Σουλτάνου συνεντεύξεως, διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ· ἔλαβε δὲ τὴν φιλικωτέραν δεξίωσιν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ὅστις τῷ ἐξέφρασε τὴν λύπην του ὅτι ἐλπεί μακροχρόνιον φίλον τόσον εἰλικρινῆ καὶ περιποιησάντα τῶσάυτας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονήν.

Παρευρέθησαν εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ Αὐλάρχης Ριζᾶ πασᾶς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ριφᾶτ Πασᾶς.

Ὁ Λόρδος Πόνσομβου ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον, ἀλλ' ἤδη λέγεται ὅτι θέλει περιμείνει τὸ Γαλλικὸν ἀτμοκίνητον.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην, τέσσαρες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων συνοδευόμενοι ἕκαστος ἀπὸ πολυάριθμον συνοδίαν μετέβησαν ἀνὰ εἰς εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων αἰτινες ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς 15 Ἰουλίου, διὰ νὰ τοὺς ἐκφράσωσιν ἐν νέου ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Σουλτάνου πρὸς τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύουσιν ἠγμόνας ἕνεκα τῶν ἀριθίων φιλικῶν δειγμάτων ἅτινα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβαν καὶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωσι διὰ τὴν μετοχὴν τὴν ὅποιαν ἔλαβαν εἰς ταῦτα, συντηρήσαντες τὰς πρὸς τὴν Ὑ. Π. εὐνοϊκὰς τῶν αὐτῶν τῶν διαθέσεις.

Τὴν παρασκευὴν, ἀπεχαιρέτησαν οἱ εἰρημῆνοι τὸν μέγαν Βεζῖρην, τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἀνεχώρησαν δὲ τὴν ἐσπέραν τοῦ σαββάτου ἐπὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἀτμοκινήτου ὁ Νεῖλος, ἐν συνοδίᾳ τοῦ Τεφικ βέη, ἐνὸς τῶν γραμματέων τοῦ ὕψους του, ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλῆ φερμάνιον ἐκφράζον αὐτῷ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ Σουλτάνου διὰ τὴν σπουδὴν καὶ προθυμίαν μὲ τὰς ὁποίας ὑπήκουσεν εἰς τὰς δοθείσας πρὸς αὐτὸν διατάγας μετὰ τὴν περαιοσὴν τῆς Τουρκο-αιγυπτιακῆς διαφορᾶς, διὰ τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τὴν Πόρταν διαγωγὴν του κτλ.

— Ὁ Ἐξ. Ρεσλῖδ Πασᾶς ἀπεχαιρέτησε τὸ παρελθὸν σάββατον τὸν Σουλτάνον. παρήτησε δὲ τὸ σχέδιον τοῦ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ Δουνάβεως καὶ θέλει ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου.

— Τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμοκίνητον ὁ Κόκλωφ ἔφθασεν χθὲς τὸ πρωτὶ ἐν ταῦθα, φέρον τὸν παλαιὸν Ἐμίρ Βεκίρην μετὰ τῆς συνοδίας του.

(Ἀπὸ τῆς ἐφημερ. τῆς Σμύρνης.)

ΑἴΓΥΠΤΟΣ.

Ἀλεξάνδρεια, 26 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ρωσσίας ἐγένετο τὴν πρωίαν τῆς 19 μὲ ὅλην τὴν πομπὴν καὶ τὰς εἰς τοιαύτην περίστασιν συνήθεις τιμὰς. Περὶ τὰς 9 ὥρας ὁ Κ. Κράμερ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πασᾶ μ' ὄλους τοὺς Ρώσσους ὑπηκόους, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς πολεμικῆς γολέτας ἡ Χελιδῶν. Ἐπροπορεύοντο τῆς παρατάξεως δύο λόχοι τῆς φρουρᾶς μετὰ τῆς μουσικῆς των. Περαιωθείσης τῆς ἐπισήμου τελετῆς, ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς ἔλαβε μετὰ τοῦ προξένου ἰδιαιτέραν μυστικὴν συνέντευξιν διαρκέσασαν περὶ τὴν μίαν ὥραν. Μετὰ δὲ ταῦτα, τὰ ὄχυρά καὶ ἡ Χελιδῶν ἐχαιρέτησαν διὰ μίαν καὶ εἴκοσι βολῶν τὴν αὐτοκρατορικὴν σημαίαν ὑψωθείσαν ἐπὶ τοῦ προξενείου.

Ὀλίγας μετέπειτα στιγμὰς ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς μετέβη εἰς τὸν κῆπον τοῦ Μουχαρέμ βέη, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀνεχώρησε τὸ ἐσπέρας διὰ τὴν κάτω Αἴγυπτον ὅπου θέλει διαμείνει ὀλίγον τινα χρόνον. Φρονεῖται ὅτι ἡ ὕψηλότης του δὲν θέλει φθάσει εἰς Κάϊρον εἰμὴ περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ὅπου θέλουν μεταβῆ καὶ οἱ πρόξενοι πρὸς ἀντάμωσίν του.

Καθὼς προσηγγεῖλαμεν, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ ἡ ἀνωτέρα διοίκησις ἀνετέθη εἰς τὸν Βογός βέην.

Πρὸ καιροῦ ἔγενετο ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς θυσίαι τινὲς ἱκαναὶ νὰ ἐλαττώσωσι τὰ βάρη τοῦ λαοῦ. Ὄθεν γίνεται λόγος περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν, καὶ θέλουν δώσει ὡς λέγεται, τὸ παράδειγμα ἄνθρωποι οἵτινες ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ μᾶλλον ἔχοντες συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑφ' ἑστώσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀφ' ἑτέρου οἱ ὑπασπισταὶ τῶν διοικούντων τὰς ἐπαρχίας πασᾶδων θέλουν περιορισθῆ εἰς 2 ἀντὶ 3· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο καλὸν ἐν θεωρίᾳ, διότι φέρει ἱκανὴν οἰκονομίαν εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἐξόδα, κατεκρίθη ἐν γένει διότι κυρίως ἐπιβαρύνει ἀξιωματικούς Εὐρωπαίους πρὸ καιροῦ ὑπηρετούντας τὸν Πασᾶν.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

n'arrivera au Caire que dans la dernière quinzaine d'octobre. MM. les consuls ne tarderont pas à la rejoindre dans la capitale.

Comme nous l'avons déjà annoncé, Boghos-bey sera chargé de la haute administration des affaires en l'absence de S. A.

Le besoin de réformes susceptibles de diminuer les charges de la population en imposant quelques sacrifices à la classe des hauts fonctionnaires, se faisait sentir depuis longtemps. On parle de réduction de traitemens, et l'initiative de cette mesure appartiendrait, assure-t-on, à des personnages que l'on pouvait être tenté de croire les plus intéressés au maintien du *statu quo* sur un point qui les touche de si près. D'autre part chaque pacha gouverneur de province, n'aura plus droit qu'à deux aides-de-camp au lieu de trois; mais cette mesure bonne en principe, puisqu'elle introduit d'assez notables réductions dans les dépenses de la guerre, a été généralement désapprouvée parce qu'elle a exclusivement pesé sur des officiers européens anciens serviteurs du pacha.

Au Caire, dans la nuit du 16 au 17 de ce mois, Clot bey a été victime d'un guet-à-pens médité et exécuté par M. Hamon ci-devant directeur des haras égyptiens. Sans l'heureuse intervention de quelques arabes, Clot bey aurait infailliblement succombé aux violences brutales de son ennemi. Le consul de France a tout d'abord ordonné les arrêts à M. Hamon. On procède à l'instruction de cette malheureuse affaire.

Περὶληψίς τῆς ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου τ. ε. παρὶ διαζεύξεως ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Προβελέγιου πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

Ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Προβελέγιος ἀναγκασμένος ὄν νὰ διαζευχθῆ τὴν Εὐρυδίκην Δουμαν μετὰ τῆς ὁποίας ἦτο συνευγεμένος, ἐξαιτίας τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1841 πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἀναφορᾶς του νὰ προσδιορισθῆ ἡμέρα καὶ ὥρα πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεως τῶν συζύγων καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ περαιτέρω κατὰ τὸ ἄρθρον 686 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ διάδικος Κωνσταντῖνος Προβελέγιος.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 399)

Τὸ ἐν Σμύρνη Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι διὰ θεσπίσματος τοῦ Προξενείου τούτου ὑπ' ἀριθμὸν 528 καὶ σημερινῆ ἡμερομηνία ὁ Κύριος Γεώργιος Χαρικιοπούλος ἐδιωρίσθη διαχειριστὴς τῆς εὐρεθείσης περιουσίας τοῦ ἐν ταῦθα ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Σάσσου, ὑπηκόου Ἑλλήνος ἐκ τῆς νήσου Τήνου.

Διὸ προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ὅσοι τυχὸν ἤθελον ἔχειν κληρονομικὰ δικαίωματα ἢ ἄλλως πῶς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς ρηθείσης περιουσίας νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμων ἐπιτρόπων των ἐνώπιον τοῦ μνησθέντος διαχειριστοῦ εἰς προθεσίαν μηνῶν τριῶν ἀφ' ἧς καταχωρισθῆ ἡ παρούσα εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἑλλήν. Ταχυδρόμος, τῆς ὁποίας προθεσμίας παρελθούσης, πᾶσα ἀπαιτήσις θέλει γίνεαι ἀπαράδεκτος.

Ἐν Σμύρνη 17 Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Θ. ΞΕΝΟΣ.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 398.)

Γραφεῖον τοῦ Βασ. Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον καὶ ὑπαγόμενα μέρη,

Δηλοποιεῖ

Ὅτι μέλλουν νὰ πωληθῶσι δι' αὐτοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ὀλίγα τινὰ ἄρμενα τοῦ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ναυπηγήσαντος Ἑλληνοεμπορικοῦ πλοίου Βρικίου ὁ Περικλῆς, διοικόμενον ποτὲ παρὰ τοῦ πλοιαρχ. Δῆμ. Ἰωάν. Κανταρτζῆ τοῦ λιμένος Θήρας ὑπ' ἀριθ. 84 διὰ χρέη θαλασσοδάνεια καὶ ἐπομένως προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς ἔχοντας ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ρηθέντος πλοίου ἵνα παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπων μὲ τοὺς τίτλους των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ ἡ παρούσα δηλοποίησις διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνοεμπορικοῦ Ταχυδρόμος, καθὸτι παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γίνεαι ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλησθησάμενος ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ὅσους μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης παρουσιασθῶσι.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ ὑποπρόξενος καὶ γραμματεὺς, Ἰωάννης Γ. Ἰβος.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 413)

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας Κοινοποιεῖ, ὅτι

Α'. Θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πωλήσεως οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ δημόσιον φόρον ἀπὸ τοὺς πρώτους καρποὺς τῶν δήμων Μακίστου, Ἀπίας καὶ Σκηλοῦντος τῆς Ὀλυμπίας, συνιστάμενοι εἰς σίτον, βατζέλια ὡς ἔγγιστα 1869, κριθὴν 746, σίκαλλη 94, βρόμη 226 καὶ εἰς ὄσπρια ὀσάδ. 116.

Β'. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ πρῶτον μὲν εἰς Ἀνδρίτζιαν, ὅπου ἀρχομένη τὴν 8 τοῦ φθινοῦτος μηνός Ὀκτωβρίου περαιοῦται τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς Κυπαρισσίαν ὅπου ἀρχομένη τὴν 15 περαιοῦται τὴν 17 Ὀκτωβρίου, καὶ

Γ'. Τὸ τίμημα τῆς ἀγορᾶς θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν 1. Νοεμβρίου, τὴν 1. Δεκεμβρίου καὶ τὴν 1. Ἰανουαρίου 1842.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1841.

Ὁ ἐπίτροπος Χ. Οἰκονόμος.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.